

نخستین نگاه به خانه خدا؛ اینجا اختیار نگه داشتن اشک نیست

نخستین نگاه به خانه خدا شب به یادماندنی برای ما که حج اولی بودیم، رقم زد. روایت است که خداوند به حج اولی‌ها عنایت ویژه دارد و خواسته هایشان را برآورد می‌سازد. در یک کلام اینجا عظمت‌ها دارد و همه و همه ایرانی و غیر ایرانی، عطش دیدار خانه خدا را دارند.

خبرگزاری مهر: نخستین نگاه به خانه خدا شب به یادماندنی برای ما که حج اولی بودیم، رقم زد. روایت است که خداوند به حج اولی‌ها عنایت ویژه دارد و خواسته هایشان را برآورد می‌سازد. در یک کلام اینجا عظمت‌ها دارد و همه و همه ایرانی و غیر ایرانی، عطش دیدار خانه خدا را دارند.

ساعت 17 مدینه منوره را به قصد مکه مکرمه ترک می‌کنیم. پیامبر ما را به خانه خدا هدایت می‌کند. باید برویم مسجد شجره و محرم شویم. وارد مسجد که می‌شویم ساعت نزدیک 18 است. همه اینجا یکی هستند؛ سیاه و سفید، فارس و ترک و عرب، شعیه و سنی، فقیر و پولدار. ضیافت رنگ‌ها را شاهد هستیم.

تاریخ می‌گوید: پیامبر اکرم پس از اقامت دو رکعت نماز در مسجد شجره، احرام بسته و می‌فرمود: "لبیک، اللهم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک، ان الحمد و النعمة لک و الملک، لا شریک لک لبیک."

پس از خواندن نماز مغرب و عشا، نیت کردیم که حج عمره تمتع به جا می‌آوریم قربة الی الله. بعد همه در حیات مسجد شجره "لبیک، اللهم لبیک و..." را زمزمه می‌کنند.

نزدیک ساعت 20 سوار اتوبوس می‌شویم و باید بیش از 400 کیلومتر را بپیماییم تا به مکه مکرمه برسیدیم. روایت است که امام حسن مجتبی (ع) پس از احرام بستن در مسجد شجره بارها با پای برهنه به بیت الله الحرام رفته اند.

پنج ساعته وارد مکه مکرمه می‌شویم و پس از مکث کوتاهی در هتل به بیت الله الحرام می‌رویم برای انجام اعمال حج تمتع. البته گام اول را در مسجد شجره برداشتیم و احرام بستیم و در گام دوم باید طواف کنیم و 7 بار؛ نه یک قدم بیشتر و نه یک قدم کمتر، دور خانه خدا بگردیم.

لحظه ورود به بیت الله الحرام و نخستین نگاه ما حج اولی‌ها به خانه کعبه، واقعا به یادماندنی و شبی رویایی را برایمان رقم زد؛ باورمان نمی‌شد از پای بیفتیم و اشک‌هایمان هم قطع نمی‌شد. خلاصه حال و هوایی دارد این کعبه برای حج اولی‌ها. روایت است که خداوند به حج اولی‌ها عنایت ویژه دارد و خواسته هایشان را برآورد می‌سازد.

استادان ارتباطات به ما آموخته‌اند که نباید محیط بر شما غلبه کند و احساسات را وارد نوشته‌هایتان کنید اما چه بگوییم و چه بنویسیم از این عظمت و بزرگی خداوند متعال. اینجا عظمت‌ها دارد و همه و همه؛ ایرانی و غیر ایرانی هم ندارد، عطش دیدار با خداوند متعال را دارند.

طواف را باید از مقابل گوشه‌ای از کعبه که حَجْرُالْاَسْوَد در آن است، آغاز کنیم و در همین جا به پایان ببریم. به کمک آقای سیدعلی قاضی عسکر (نماینده ولی فقیه و سرپرست حجاج ایرانی) طواف را ساعت نزدیک 2 بامداد آغاز می‌کنیم. موج جمعیت ما را به این طرف و آن طرف می‌کشد، اما حج اولی‌ها احساس خاصی دارند و با خدای خود در مقابل کعبه سخن می‌گویند و التماس دعاها دارند.

دور اول و دوم و سوم و چهارم و پنجم که تمام شد و دور ششم را آغاز کردیم، روی پا نمی‌توانستیم بایستیم اما موج خدایی ما را هدایت می‌کرد و لحظه به لحظه هم بر جمعیتی که طواف می‌کردند، افزوده می‌شد. دور هفتم را هم وقتی به حَجْرُالْاَسْوَد رسیدیم به پایان رساندیم و اینجا یعنی گام دوم اعمال حج تمتع را تکمیل کردیم.

در ادامه با سلام گفتن به امام حسین (ع) و یاران باوفایش آب زمزمی می‌نوشیم که درباره آن روایت‌ها وجود دارد. گام سوم، خواندن دو رکعت نماز به نیت نماز طواف است و این نماز هم همانند نماز صبح است ولی می‌توان حمد و سوره آهسته و یا بلند خواند. البته در هر نقطه ای که عرفاً بگویند پشت مقام است گرچه از مقام دور باشد نماز را می‌توان خواند که ما نماز را خواندیم.

"سعی" گام چهارم از اعمال ما را شامل می‌شود. پس از انجام نماز طواف، باید هفت مرتبه فاصله بین "صفا" و "مروه" را که امروزه به

صورت سالنی ساخته شده و کنار مسجدالحرام قرار دارد، بییمایم. صفا و مروه دو نمونه از نشانه‌های خدا است، پس هر کس حج خانه و یا عمره به جای آورد می‌تواند میان آندو، سعی کند و کسی که عمل خیری را به طوع و رغبت خود بیاورد، خداوند شاکر و دانا است.

سعی را از "صفا" آغاز و به "مروه" ختم می‌کنیم و پیمودن فاصله "صفا" تا "مروه" یک مرتبه و برگشتن از "مروه" به "صفا" مرتبه دوم به حساب می‌آید. البته نشستن و استراحت کردن و رفع خستگی بر صفا و مروه و در بین آنها جایز است و اگر در بین سعی باشد، باید از همانجا که سعی را قطع کرده است، ادامه دهد.

کوه صفا، کوه کم ارتفاعی است در کنار مسجدالحرام که در دامنه کوه "ابوقبیس" واقع شده است. معنای آن در لغت، به معنی سنگ سخت و صاف است. تپه صفا به طرف شرق مسجدالحرام است. کسی که بر بالای آن بایستد، روبه روی حجرالاسود قرار می‌گیرد. فاصله این کوه تا کوه مروه حدود ۴۲۰ متر است.

در تاریخ اسلام کوه صفا، نقطه شروع دعوت علنی پیامبر اسلام بود. او در پی نزول آیه 94 سوره حجر بر بالای این کوه قرار گرفت و ضمن سخنانی مردم را به توحید، نبوت و معاد، راهنمایی و آنها را رسماً از پرستش بت و گرایش به شرک، فساد و انحراف برحذر داشت و رسالت خویش را از فراز آن به جهانیان اعلام کرد.

همچنین روز فتح مکه بر فراز آن رفت و بشارت فتح مسلمانان را به مردم داد. پیش از آن، تعداد 36 بت روی کوه صفا و مروه و بت‌های زیادی در فاصله بین آنها قرار داشت که همه آنها توسط پیامبر شکسته شدند. در قرآن نام کلمه صفا و مروه در قرآن یکبار در سوره بقره آیه 158 آمده و از آن دو، به عنوان "شعائرالله" یاد شده است که در مناسک و اعمال حج، سعی بین آن دو کوه، باید انجام شود.

اسرار فراوانی در صفا و مروه وجود دارد و در قرآن کریم هم سعی بین صفا و مروه و خود صفا و مروه، جزء شعائر الهی بشمار آمده است. معنای سعی این است که انسان از معصیت به اطاعت فرار می‌کند و فرار الی الله در سعی بین صفا و مروه به طور بارز ظهور می‌کند. البته هروله و دویدن بین صفا و مروه، از گناه به سوی اطاعت و از غیر به حق دویدن است.

پس از انجام سعی، گام آخر که تقصیر است که باید آن را انجام دهیم. قدری از ناخن و موی سر یا صورت خود را بچینیم، که با این عمل، اعمال عمره تمتع به پایان می‌رسد. بعد از آنکه شخص محرم تقصیر کرد، هر چه به واسطه احرام بر او حرام شده بود، حلال می‌شود و می‌تواند لباس احرام را از تن بیرون آورد.

انجام اعمالمان که تمام شد، ساعت 3 و 30 دقیقه بامداد را نشان می‌دهد. می‌رویم روبروی مقام ابراهیم و نماز می‌خوانیم، نماز می‌خوانیم و نمازها می‌خوانیم.